

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและได้ให้ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏแยกตามเพศ อายุ ชั้นปี และมหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 98,692 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554)

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane อ้างถึงใน สุวิมล ทิรกานันท์ , 2551: 175) ซึ่งต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน จากนั้นจะทำการเลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งจะทำการสุ่มนักศึกษา เพื่อให้ได้ตัวแทนของประชากรที่ทำการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะคัดเลือกนักศึกษาแบบเจาะจงจากทุกคณะ และทุกชั้นปี โดยทำการสนทนาเกี่ยวกับประเด็นพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 8 ด้าน และแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา รวมนักศึกษาที่ทำการสนทนากลุ่มจากมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 แห่ง จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

เครื่องมือเป็นแบบสอบถามวัดพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร 8 ด้าน คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความประหยัดอดออม ความอดทนอดกลั้น ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และความเสียสละแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ได้แก่ข้อมูล เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดพฤติกรรมทางจริยธรรม

โดยข้อความที่สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating scale) แบบ 5 ระดับให้ผู้ตอบเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการจะตอบเพียงข้อเดียวในหนึ่งข้อความ ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 60 ข้อ โดยครอบคลุมพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 8 ด้านซึ่งวัดความเชื่อมั่นได้ที่ระดับ 0.9406

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การหาค่าความถี่ และร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ มหาวิทยาลัย ชั้นปี รายรับ รายจ่าย สถานที่พักอาศัย การศึกษาของบิดา-มารดา รายได้ของบิดา-มารดา อาชีพของบิดา-มารดา ความสัมพันธ์ของบิดา-มารดา รายวิชาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย และการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมรายด้าน ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เป็นการหาเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมทาง จริยธรรม โดยภาพรวมและรายด้าน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ระดับพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และมหาวิทยาลัย

เป็นการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และมหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติทดสอบ t-test และ One - way ANOVA ทดสอบรายคู่ตามวิธีของตุ๊กกี้ (Tukey Method) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีจำนวน เท่ากัน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปเป็น 4 ตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

1. จำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40 ส่วนเพศชายมี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60

2. จำแนกตามอายุ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 รองลงมาอายุ 19 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30

3. จำแนกตาม มหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัยราชภัฏมีนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 เท่ากัน

4. จำแนกตามชั้นปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 121 คิดเป็นร้อยละ 28.80

5. จำแนกตามรายรับ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีรายรับที่ 3,000 – 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 รองลงมามีรายรับ 5,001 – 8,000 บาทต่อเดือน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50
6. จำแนกตามรายจ่าย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายจ่ายที่ 3,000 – 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมามีรายจ่าย 5,001 – 8,000 บาทต่อเดือน จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10
7. จำแนกตามสถานที่อยู่อาศัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยที่หอพัก จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 รองลงมาอาศัยที่บ้านตนเอง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10
8. จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษามีภูมิลำเนาส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯหรือปริมณฑล จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 รองลงมาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 และภาคตะวันตกมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10
9. จำแนกตามลำดับบุตร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นบุตรลำดับที่ 1 จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 รองลงมาเป็นบุตรลำดับที่ 2 จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40
10. จำแนกตามการศึกษาของบิดา พบว่า ส่วนใหญ่บิดาของนักศึกษามีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80
11. จำแนกตามการศึกษาของมารดา พบว่า ส่วนใหญ่มารดาของนักศึกษามีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50
12. จำแนกตามอาชีพของบิดา พบว่า ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมามีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10
13. จำแนกตามอาชีพของมารดา พบว่า ส่วนใหญ่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมามีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30
14. จำแนกตามความสัมพันธ์ของบิดามารดา พบว่า ส่วนใหญ่บิดามารดาของนักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 รองลงมาแยกกันอยู่ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70

15. จำแนกตามผู้ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ทำหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษา คือบิดาและมารดา จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมาเป็นมารดา จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50

16. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดให้มีรายวิชา เกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีการจัดรายวิชาให้นักศึกษาเรียน จำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 79.30

17. ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์มีการสอดแทรกหลักคุณธรรมจริยธรรมขณะทำการสอน จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 81.70

18. ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม/โครงการ พบว่านักศึกษาเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีการจัดโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษา จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 80.20

19. ความคิดเห็นต่อการสนับสนุนงบประมาณ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนงบประมาณให้นักศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมรายด้านของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมี ระดับพฤติกรรมทาง จริยธรรม โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.78$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ ความอดทน อดกลั้น ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ยกเว้นจริยธรรม ความประหยัดอดออม ที่อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ระดับพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และมหาวิทยาลัย สุราษฎร์ธานี

1. จำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมสูงกว่านักศึกษาชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษา

หญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความประหยัดอดออม และ ด้านความอดทน อดกลั้น ไม่แตกต่างกัน

2. จำแนกตาม อายุ พบว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

3. จำแนกตามชั้นปีพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่เรียนในชั้นปีที่ต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

4. จำแนกตามมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 6 แห่ง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านความประหยัดอดออม ด้านความอดทน อดกลั้น ด้านความยุติธรรม และด้านความมีระเบียบวินัย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

นักศึกษามีความคิดเห็นต่อ แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ใน 4 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 แนวทางด้านการดำเนินชีวิตในสังคม นักศึกษาเห็นว่าคุณธรรมจริยธรรมที่นักศึกษาควรมีในการดำเนินชีวิตที่สำคัญมี 3 ด้าน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์สุจริต

ประเด็นที่ 2 แนวทางด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นว่างานการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรม ให้กับนักศึกษา คือ การสอดแทรกหลักคุณธรรมจริยธรรม ในขณะที่อาจารย์ทำการสอนแต่ละวิชา

ประเด็นที่ 3 แนวทางด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมให้กับนักศึกษานั้น มหาวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาเป็นประจำ เพื่อจะได้ซึมซับและติดตัวไปตลอด

ประเด็นที่ 4 แนวทาง ด้านการประกอบอาชีพตามจรรยาบรรณ นักศึกษามีความคิดเห็นว่านักศึกษาจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพของตนในอนาคต มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีคุณธรรมในด้านนี้ ด้วยการฝึกอบรมเกี่ยวกับจรรยาบรรณในวิชาชีพก่อนจบการศึกษา

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมรายด้านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ และการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมรายด้านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีดังนี้

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมีระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.78$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ ความอดทน อดกลั้น ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ยกเว้นจริยธรรม ความประหยัดอดออม ที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิภรณ์ แหยมรักษา (2546) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม พบว่า พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม นักเรียนมีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อสถาบัน ความรับผิดชอบต่อสังคม และความรับผิดชอบต่อการเล่าเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี พรประสิทธิ์กุล (2547) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมของพนักงานธนาคารกรุงไทย ทั้ง 7 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความเมตตา กรุณา การรักษาระเบียบวินัย และความสามัคคี อยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ก่ำทา (2548) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมในภาพรวม 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก คือ ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การรักษาระเบียบ

วินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ และความยุติธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก แก้ววิไล (2548) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่า การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านความกตัญญูกตเวทิต่าด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ มานิมนต์ (2549) ได้ทำการศึกษาจริยธรรมสำหรับบุคลากรในองค์การ : กรณีศึกษาโรงเรียนสายน้ำทิพย์ พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง โดยด้านความซื่อสัตย์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐมน ปัญญาวัชร (2550) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะด้านจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า คุณลักษณะด้านจริยธรรมด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสุจริตเที่ยงธรรม และด้านความอดทนอดกลั้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อยู่ในระดับสูงทุกด้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเรือน เต็มสารทรัพย์ (2552) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในภาพรวม 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความสามัคคี ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความยุติธรรม

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับ ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมรายด้าน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 6 แห่ง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะ สามารถแยกแยะสิ่งที่ควรปฏิบัติและสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติได้ อีกทั้งการศึกษาในระดับอุดมศึกษานักศึกษาจะมีความมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ตนเองสำเร็จการศึกษาโดยเร็ว เพื่อจะได้ไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาด้านความยุติธรรมมีค่าสูงสุด ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ , 2543: 174-176) เขาเชื่อว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับการบรรลุวุฒิภาวะเชิงจริยธรรม โดยจัดอยู่ใน ระดับเหนือกฎเกณฑ์หรือยึดหลักจริยธรรมประจำใจตนเอง (Post Conventional, principled or autonomous level) ซึ่งอยู่ในขั้นที่ 5 หลักการกระทำตามสัญญาของบุคคล (Social-contract orientation) ในขั้นนี้พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล อยู่ในกรอบของสิทธิส่วนบุคคลที่ทุกสังคมได้ตกลงยินยอมร่วมกัน เขาจะเคารพต่อคำมั่นสัญญาและกฎหมาย

ยอมรับค่านิยมที่ว่าบุคคลเกิดมามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน กระบวนการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์หรือกฎหมายทั้งหลายทำไปเพื่อประโยชน์ของสังคม ขั้นนี้เด็กอายุประมาณ 16 ปีขึ้นไป

นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ยังสามารถสะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินชีวิตนักศึกษาต้องการให้เกิดความยุติธรรมในสังคม ทั้งในด้านการเรียน การคบเพื่อน และการทำงาน ซึ่งหากเยาวชนเหล่านี้มีพฤติกรรมความยุติธรรมติดตัวไปตลอดจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ที่มีบทบาทในการทำงานทั้งในระดับเล็กไปจนถึงระดับชาติ จะทำให้สังคมไทยมีประชาชนที่รักความยุติธรรม สังคมจะไม่วุ่นวายเพราะทุกคนเคารพและยอมรับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาคการศึกษา องค์กรของรัฐและเอกชน ควรให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงจริยธรรมด้านนี้

2. ผลการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ ระดับพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และมหาวิทยาลัย มีดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมสูงกว่านักศึกษาชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความประหยัดอดออม และ ด้านความอดทน อดกลั้น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก แก้ววิไล (2548) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่า การปฏิบัติตนทางจริยธรรมโดยรวมของนักศึกษาเพศชาย อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาเพศหญิงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความกตัญญูตเวที รองลงมาคือ ด้านความซื่อสัตย์ ผลการเปรียบเทียบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบและด้านการพึ่งตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ มานิมนต์ (2549) ได้ทำการศึกษาจริยธรรมสำหรับบุคลากรในองค์กร : กรณีศึกษาโรงเรียนสายน้ำทิพย์ พบว่า เพศหญิงจะมีจริยธรรมมากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันถวี นิยมทรัพย์ (2549) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นด้านจริยธรรมของนักศึกษาคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า จริยธรรมของนักศึกษาชายและหญิงที่อยู่ในระดับต่างกันคือ นักศึกษาหญิงอยู่ใน

ระดับมาก นักศึกษาชายอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสัมมาสังกัปปะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฐมน ปัญญาวัชระ (2550) ได้ทำการศึกษาคูณลักษณะด้านจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีเพศต่างกัน มีคุณลักษณะด้านจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามอายุ พบว่า พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี พรประสิทธิ์กุล (2547) ได้ทำการศึกษากฎการทางจริยธรรมของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางจริยธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ มานินนต์ (2549) ได้ทำการศึกษากฎการสำหรับบุคลากรในองค์การ : กรณีศึกษาโรงเรียนสายน้ำทิพย์ พบว่า อายุของบุคลากรไม่มีความแตกต่างในระดับจริยธรรม

2.3 ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่เรียนในชั้นปีที่ต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สันถวี นิยมทรัพย์ (2549) ได้ทำการศึกษาคูณลักษณะด้านจริยธรรมของนักศึกษาคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีจริยธรรมในระดับมากเหมือนกัน ได้แก่ ด้านสัมมาทสิฐิ สัมมาทิมมันตะ และสัมมาวาายามะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฐมน ปัญญาวัชระ (2550) ได้ทำการศึกษาคูณลักษณะด้านจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีระดับชั้นต่างกัน มีคุณลักษณะด้านจริยธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 6 แห่ง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้าน ความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความประพฤติดี ด้านความอดทน อดกลั้น ด้านความยุติธรรม และด้าน ความมีระเบียบวินัย จากผลการศึกษาที่ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัย เช่น การจัดหลักสูตรรายวิชาที่ส่งเสริมจริยธรรมแตกต่างกันบางมหาวิทยาลัยอาจจัดเป็นรายวิชาให้นักศึกษาได้เรียน

บางมหาวิทยาลัยอาจจัดเป็นการออกค่ายพัฒนา บางมหาวิทยาลัยอาจจัดในลักษณะการฝึกอบรมการนั่งสมาธิให้กับนักศึกษา นอกจากนี้การจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมทางด้านจริยธรรมของแต่ละมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน การให้บทบาทในการแสดงออกด้านจริยธรรมของนักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้อาจมีผลทำให้พฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความประหยัดอดออม ด้านความอดทน อดกลั้น ด้านความยุติธรรม และด้านความมีระเบียบวินัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 6 แห่งแตกต่างกันไปด้วย

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อ แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏใน 4 ประเด็น ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ตามประเด็นต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 แนวทาง ด้านการดำเนินชีวิตในสังคม นักศึกษาเห็นว่าคุณธรรมจริยธรรมที่นักศึกษาควรจะมีในการดำเนินชีวิตที่สำคัญมี 3 ด้าน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์สุจริต จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่นักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมใน 3 ด้านอยู่ระดับสูงเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีความเห็นว่าคุณธรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์สุจริต มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตทั้งในฐานะการเป็นนักศึกษา และในฐานะการเป็นประชาชนในสังคม ที่จะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมจึงได้ได้รับการยอมรับและการไว้วางใจในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระพิพิธธรรมสุนทร (อ้างถึงในปราชญา กล้าผจญ, 2544: 285) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการคือ ต้องมีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม มีความ ซื่อ ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ และมีสำนึกในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

ประเด็นที่ 2 แนวทางด้านจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นว่าคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา คือ การสอดแทรกหลักคุณธรรมจริยธรรม ในขณะที่อาจารย์ทำการสอนแต่ละวิชา จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาในปัจจุบันต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีการสอดแทรกหลักคุณธรรมจริยธรรม และต้องให้นักศึกษามีโอกาสได้แสดงจริยธรรมในการปฏิบัติด้วย ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดเป็นรูปธรรม อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีบทบาทในการสอนคุณธรรมจริยธรรม ขณะเดียวกันก็ต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จะมี

พฤติกรรมเลียนแบบอาจารย์ผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544 : 29) อ้างถึงใน ปราชญา กล้าผจญ (2548: 290) ที่กล่าวไว้ว่าหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรมีการสอนจริยธรรมแทรกเป็นส่วนหนึ่งของทุก ๆ วิชา ในลักษณะประยุกต์ให้สอดคล้องกับวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงอาจารย์ผู้สอนว่าอาจารย์ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการอบรมบ่มนิสัย ให้ความรู้แก่ศิษย์ ควรจะเป็นผู้ที่ประพฤติตนแบบผู้ทรงศีล มีวัตรปฏิบัติที่ดีงามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ได้ สามารถสอนบริหารงานด้วยการทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ชนิดที่เรียกว่า Management by example เนื่องจากการกระทำหรือการปฏิบัติเป็นกิจวัตรจนติดเป็นนิสัยนั้นจะมีน้ำหนักมากกว่าคำพูดที่สอนไปแต่ทำไม่ได้

ประเด็นที่ 3 แนวทางด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมให้กับนักศึกษานั้น มหาวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาเป็นประจำ เพื่อจะได้ซึมซับและติดตัวไปตลอด จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมและโครงการด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาซึ่งเรียนในระดับอุดมศึกษา จัดอยู่ในกลุ่มเยาวชนที่กำลังจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ในอนาคต มีวุฒิภาวะสามารถแสดงความต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้เขา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544 : 29) อ้างถึงใน ปราชญา กล้าผจญ (2548 : 290) ที่กล่าวไว้ว่า สถาบันการศึกษาควรมีการสนับสนุนให้นักศึกษาทุกคน เข้าร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคมด้านต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในความดีงาม ในคุณค่าการเสียสละเพื่อผู้อื่น ผ่านประสบการณ์การช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า ผู้ตกทุกข์ได้ยากลำบากเดือดร้อน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปราชญา กล้าผจญ (2548: 290) ได้กล่าวถึงแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติจริยธรรม ที่กล่าวไว้ว่าสิ่งที่ สถาบันควรจัดให้มีการศึกษาอบรมอย่างลึกซึ้งเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่องกันไปเป็นเวลานานพอเพื่อช่วยให้เกิด ความคิดเห็นที่ถูกต้อง และต้องให้มีโครงการแนะแนวโดยใช้ธรรมะชั้นในหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษา เพื่อทำหน้าที่ชี้แจง ให้ข้อคิด ชี้แนวในการแก้ไขปัญหาชีวิตบางประการ ก่อให้เกิดความอบอุ่นใจ ใจคอมั่นคง ไม่เอนเอียงไปในทางชั่ว

ประเด็นที่ 4 แนวทาง ด้านการประกอบอาชีพตามจรรยาบรรณ นักศึกษามีความคิดเห็นว่านักศึกษาจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพของตนในอนาคต มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีคุณธรรมในด้านนี้ ด้วยการฝึกอบรมเกี่ยวกับจรรยาบรรณในวิชาชีพก่อนจบการศึกษา จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามี

คิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการประกอบอาชีพว่าคุณธรรมจริยธรรมที่สำคัญที่สุดคือ ความซื่อสัตย์ สุจริตในการประกอบอาชีพตามจรรยาบรรณ และการจะให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมด้านนี้ มหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนนักศึกษา ด้วยการจัดฝึกอบรมจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพให้นักศึกษาทุกคนเพื่อจะได้รับทราบข้อมูลและแนวทางในการปฏิบัติตน เพื่อในอนาคต หลังจากจบการศึกษาไปแล้วนักศึกษาจะได้นำความรู้ไปปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณในแต่ละวิชาชีพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งควรมีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้การส่งเสริมด้านนี้เกิดผลอย่างแท้จริง
2. มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายการสอบคัดเลือกนักศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับด้านวิชาการ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 เพื่อให้มหาวิทยาลัยจะได้เตรียมแผนการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาอย่างเหมาะสม
3. มหาวิทยาลัยควรมีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนวิชาที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม ว่าส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรหรือหารจัดกระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์
4. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมสนับสนุนและยกย่องให้อาจารย์หรือนักศึกษาที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงชีวิตอยู่บนคุณธรรมจริยธรรม ได้เป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตนให้กับอาจารย์และนักศึกษาทั่วไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมในทิศทางเดียวกัน
2. ควรมีการศึกษากิจกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาแยกตามสาขาวิชา เพื่อนำผลไปใช้พัฒนาจริยธรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมตามสาขาวิชาและการประกอบอาชีพในอนาคต